

Drago moje Marišček! Takaj torej ná 2 pismi, jedno za Te, jedno za naše naše prčkano predništvo.

Torej nič bi Ti ne bilo, da bi pozabila kaj na Te, le za Grovntko Te je skrb? To je dvoamro! Po fakem sem Ti še draga kakor potrudnica prednici in nič peč in nič manj! No, tako naklonjenost, recimo predniško, si pa od nas jeden fakto kmalu kje gabljuji.

Ljudmila je torej pendar še na boljšem, kajti ona ni potrudnica Grovntke, a poročá meni pendar o „ljubeznivih pismih“, katere dobi, va od Tebe. Kaj jih jej nikakor ne zavidam, tudi ljubosumna ni, sem in tudi ne mislim, da bi bila kajala meni o tem, da bi me dražila in mi nagajala, ampak razumem jo, Tvoja prijaznost jo orečuje in ker mi je kajala od vseh svetnikov sem jaz dopisnic in 2 pismi, omenila je tudi, da sklepa iz Tvojih ljubeznivih in veselih pisem, da si srečna in zadovoljna, kar orečuje tudi njo. Na zadnje pismo sem ji že precej dolgo daljša odgovor, splot zane, marjam vse, ako vidim, da me ganemarijaš Ti, tudi sebe ganemarijam. Kaj so mi drugi vsi brez Tebe? Kaj sem sebi kaj brez Tebe? Mojemu dejanju in nehanju izvira veselje, moč in vrednost le iz

Tebe in Ti sodiš, da te pozabljam! Smesno! Podčrtano smesno!

Kar se dostaje moje lanske in letošnje ljubezni, Ti pa povsem tako je, da bi bilo pregresno, ako bi ju človek prilikoval. Druim je bila lanska pravo ozkipeenje spolne ljubezni, je letošnja povsem drugačna. V Auk. ne ljubim norčera, ampak genija božjega.

Mojna, da prične prihodnji zvon to le pesem:

Genijso poljub.

Poljubilo solnce mlade Vesne	Zima legla meni na prci je
Zemlja v gimski noy in pad zakleto,	Mnogo hujša, duhomorna zima,
Poljubilo je opove terne,	A poljubil genij božji ne je...
Linilo je mlado, rožno leto.	V vreu vse mi poezije glima.

Njemu posebno najaj. Pisal mi je, da je jako nejn in me opratal, kedo je pač ta genij. To je bilo njegovo jedino pismo v tem času, kar sem tukaj in na koje sem mu odgovorila celo kratko-labo, nično, da bi se namreč ta pesmica lahko ponatela z naslovom: „Аукерцел мород“. Odgovora na to se nimam.

Zakej si dela Slovenci na čelo pesem „Gorkol“? Umetniške vrednosti pač ne more imeti toliko, ta part si je menda

zadela se g ozirom na „sokola“.

Od Lindmile sem tudi zvedela, da se je bočci nadalje žrtovati za Slovence kakor prednica. Proy te živi, drago dekle, me Ti bomo pomagale in Proy vsem!

J npravoj „Edinosti“ sem imela tekoni gadnjih 14 dniš majhen konflikt. Slovenci so mi bili postavili v velikih pisticah g 19. št. Kar je pa moja H. ostajala v H-7, nisem vedela zato. Prisedi sem, sem reklamovala zaostale št., na kar se mi je odgovorilo g dopisnic, da se mi je list postavil g ozirom na to, da se nisem poravnala letošnje naročnine. Jaz pa sem odgovorila, da g ozirom na to, da sem poravnala i lani, čeprav šele koncem leta, vendar točno poop dolžnost in g ozirom na to, da že drugo leto delujem pod pifroj M. II. kakor potrudnica za Slov., ne gdi se mi postopanje nprave umestno. Dobila sem potem imenitno, devotno opravičevalno pismo ~~na~~ najaj in potem opratala naroc- nino, katero so mi vrnili čez par dni g protivnoj, naj jo vjemem najaj, ker od potrudnic ne sprejemajo naročnine. No jaz jih odsko, dujem na teh 3 gl. o tem, da naročim Slov. za prihodnje leto svoje sektori Tdi, ki je doma, kar jim tudi pišem.

Kako me zanima roman, 'Nudodelstvo in kazen', naj ti
dokaže to sledeci: čisto prout sem danes, ker sem imela pravo
grozne panje, da sem panje jej sbila ono procentico. Imela
sem otrovaoljene roke in mačila se listi Baykolnikoo s policijoj.
Kako inenitno delo je to! Lepo Te prosim, če je možno, pošlj
mi, 'Vojna in mir', kajti s tem romanom bom gotova danes ali
jutri. Z novim letom se i jaz navoim na novo biblioteko.

V krajnih pōcitkih pa mi ne bo možno peljati se razven
domov, nikamor operadi penes. Jaz sem že računila na
različne načine, a ne gre in ne gre.

H. Jakob je grob mojega delovanja. Malo je
inteligence in ta zahteva od proramcajnika ose jile. Hanc
Kantlan se ne zelo uprejemur. Meni se baze pr
bajni se, ga zavendi upreim mena nasipoma ulogo, 'Joz.
Ka'. Branit se mi skurli! Vrak den ako mi koparilo
biti skuraj, ker gospos Kantlanek s pomočie Kvermandin
rodb. Kako se sreka no vlega! Kako varantem se!
Upre mi cigareto, lujni mi orehe in se zelo ne spa-
lure upreki v prisotnosti onih glete kako tressko,

negovemu besedju. Nadejuba sta oboje z večinoma, gruz
 skima prekama gruzera, a zbava Toru, zarobitni
 se ne more b nobenera.

Ja danes moram končati, ker imam polno pol
 stop in moram delati. Pismo bi pa tudi rada odprala
 danes. Pošlj mi Tori fotografijo, katero Ti je izdelal pravi
 fotograf.

Pozdravi prav iskreno drage mi Poojce, posebno
 zlatkano moje Tončko.

Pozdravek od

Poojce

28. XI. 98.